Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

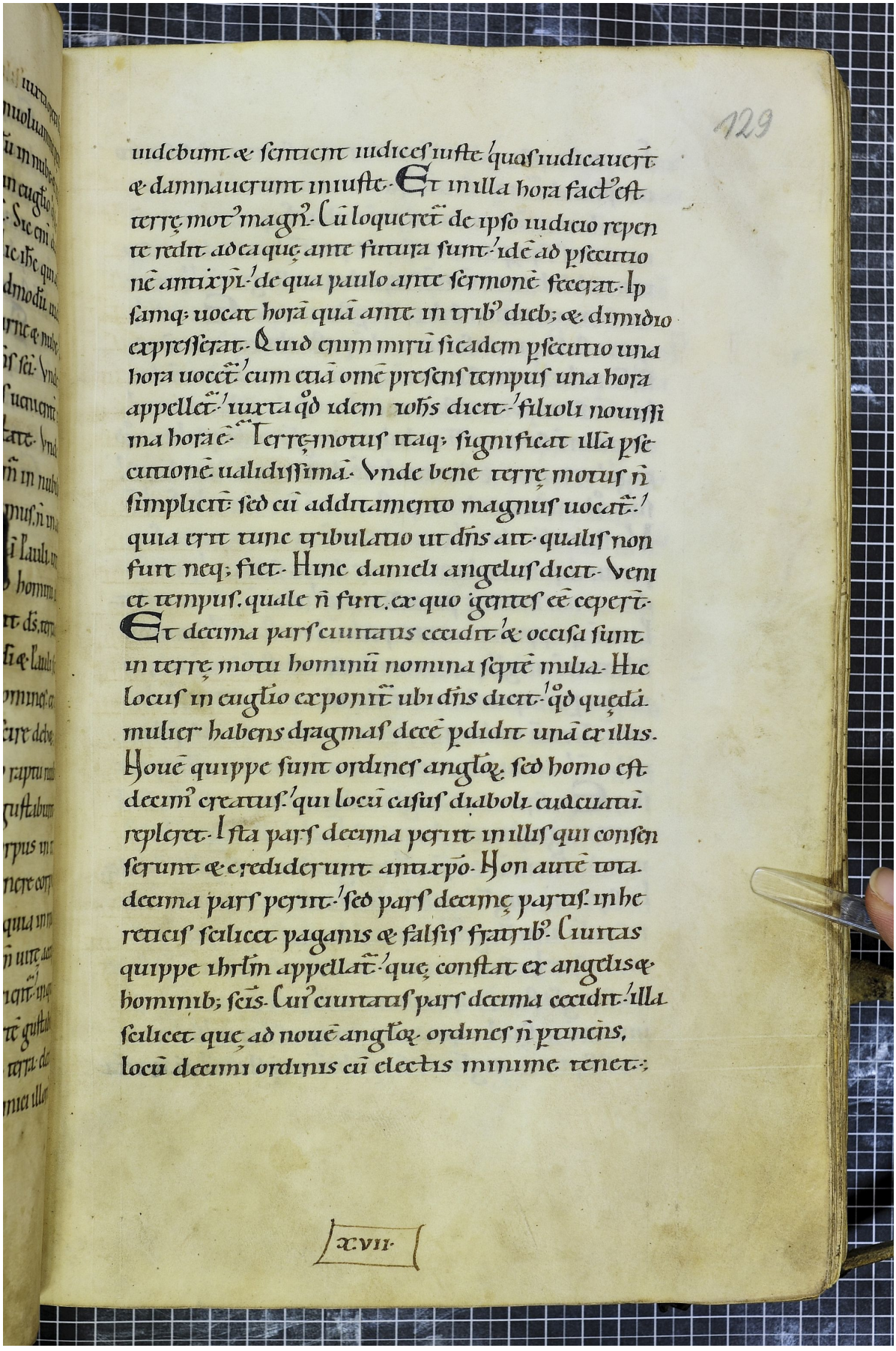

129

uidebunt & sentient iudices iuste / quas iudicauerit
& damnauerunt iniuste. Et in illa hora fact' est
terre mot' magn'. Cū loqueret de ipso iudicio repen
te redit ad ea que ante futura fuit / idē ad psecutio
nē antixpi / de qua paulo ante sermonē fecerat. Ip
samq; uocat horā quā ante in trib' dieb; & dimidio
expresserat. Quid enim mirū si eadem psecutio una
hora uocet / cum eadē omē presens tempus una hora
appellat / iuxta qđ idem dns dicit / filioli nouissi
ma hora ē. Terre motus itaq; significat illa pse
cutionē ualidissimā. Vnde bene terre motus n̄
simplicit̄ sed cū additamento magnus uocat̄ /
quia erit tunc tribulatio ut dns ait. qualis non
fuit neq; fiet. Hinc danieli angelus dicit. Veni
et tempus. quale n̄ fuit. ex quo gentes ee ceperūt.
Et decima pars ciuitatis ceidit / & occisa sunt
in terre motu hominū nomina septē milia. Hic
locus in euglio exponit̄ ubi dns dicit / qđ quēdā
mulier habens dragmas decē pdidit unā ex illis.
Houe quippe sunt ordines angloꝝ. sed homo est
decim' creatus / qui locū casus diaboli cuncta re
pleret. Ista pars decima periit in illis qui consen
serunt & crediderunt antixpo. Hon autē tota
decima pars periit / sed pars decimę partis. in he
reticis scilicet paganis & falsis fratrib'. Ciuitas
quippe ihrlm appellat̄ / que constat ex angelis &
hominib; scis. Cui ciuitatis pars decima ceidit / illa
scilicet que ad noue angloꝝ ordines n̄ pertinens,
locū decimi ordinis cū electis minime tenet;

xvii